„Teisumas – tai geras elgesys, o nuodėmingumas – tai, kas neduoda ramybės tavo širdžiai ir ko nenorėtum, kad žmonės sužinotų.“

An-Navas Ibn Siman Al-Ansari (tebūnie Allahas juo patenkintas) peradvė: Paklausiau Allaho Pasiuntinio, ramybė ir Allaho palaima jam, apie teisumą ir nuodėmingumą, ir jis atsakė: „Teisumas – tai geras elgesys, o nuodėmingumas – tai, kas neduoda ramybės tavo širdžiai ir ko nenorėtum, kad žmonės sužinotų.“
[Sachych] [Perdavė Muslim]

Pranašas buvo paklaustas apie teisumą ir nuodėmingumą, ir atsakė: Didžiausia teisumo dalis – tai geras elgesys: su Allahu – per dievobaimingumą, o su žmonėmis – per kantrybę priimant jų įžeidimus, vengti pykčio, šypsotis, kalbėti maloniai, palaikyti ryšius, per paklusnumą, gerumą, nuoširdumą, švelnų elgesį ir malonų bendravimą. Nuodėmingumas – tai dalykai, kurie kelia nerimą sieloje, trikdo širdį, kelia abejonių ir baimę, kad tai gali būti nuodėmė, todėl žmogus nenori, jog apie tai sužinotų kilnūs, garbingi ar tobuliausi žmonės, nes tai yra negražu. Siela natūraliai linkusi rodyti kitiems savo gerąsias puses, tad jei žmogus nenori, kad kiti sužinotų apie tam tikrą jo poelgį, vadinasi, tai yra nuodėmė, neturinti nieko gero.

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/4308